

Mijn man is weer naar zee

(Mein mann de fohrt to see)

Blijspel in drie bedrijven

door

WILFRIED WROOST

vertaling

Gerard van Dijk

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MIJN MAN IS WEER NAAR ZEE – MEIN MANN DE FOHRT TO SEE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WILFRIED WROOST** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

SJAAC KOEMAN, oud scheepskok, momenteel exploitant van café-restaurant „De thuishaven"

WANDA, zijn charmante echtgenote.

FREDERIK KOEMAN, broer van Sjaac, gemeenteambtenaar.

AGAATH, bazige echtgenote van Frederik.

TONIA GOETHALS-KOEMAN, zuster van Sjaac, een kwaadaardige feeks.

THOMAS GOETHALS, haar sullige echtgenoot, schoenmaker.

ANKIE VAN DRUNEN, dienstmeisje bij Sjaac en Wanda.

LEX VAN WESSUM, haar „mysterieuze" vriend.

GIJS OVERDEVEST, welgestelde vrijgezel, drogist.

DIRK JAN VAN GAMEREN, weduwnaar, eigenaar van een kledingmagazijn.

Het stuk speelt in de hedendaagse tijd, in een klein provinciestadje „ergens in Nederland"

EERSTE BEDRIJF:

EERSTE TAFEREEL: een pittige herfstmorgen, begin oktober.

TWEEDE TAFEREEL: een morgen, 1 week later.

TWEEDE BEDRIJF:

EERSTE TAFEREEL: een druilerige middag, 1 week later.

TWEEDE TAFEREEL: 3 weken later, een winderige morgen.

DERDE BEDRIJF: 1 week later, 's morgens om ca. half elf.

Het toneel: stelt voor de gelagkamer van, een eenvoudig, maar gezellig café-restaurant. In de achterwand de straatdeur, rechts-voor een deur met het opschrift „keuken”, links-voor een deur met het opschrift „privé”. Voorts een toog of tapkast met enkele barkrukken, een bierpomp (indien mogelijk) en rekken met vele flessen en glazen etc. Hier en daar tafeltjes en stoelen, een en ander uiteraard zoveel als de beschikbare ruimte het toelaat. „Ergens” een telefoon met een paar telefoonboeken en verder de in een café gebruikelijke attributen, o.m. een kapstok resp. een klerenstandaard naast de straatdeur.

N.B.: Indien mogelijk in de achterwand een groot raam, waarvoor vitrage, die slechts het onderste gedeelte bedekt en het bovenstuk vrijlaat.

Korte persoonsbeschrijving:

SJAAC: door en door goeie vent, ± 50 jaar; dol op zijn vrouw; oud zeeman - wat nog goed te merken is! - met een hart van goud. Qua. uiterlijk „mag hij nog best gezien worden“.

WANDA: 'n schat , van een vrouw, 36 jaar, zéér charmant; zij kan uitstekend met „de klanten“ omspringen, is hierbij niet „tuttig“, maar houdt de grenzen tussen wat kan en niet kan deksels goed in de , gaten!

FREDERIK: beetje dor, beetje saai; speelt de hem , door z'n vrouw opgedrongen rol van „deftige gemeente-ambtenaar“ vrij goed; valt 'n enkele maal, dank zij de heilloze invloed van z'n zwager, volkomen uit z'n rol; is au fond geen kwaai kerel, alleen een beetje een slappeling; leeftijd ± 55 jaar.

AGAATH: bazige, tamelijk harteloze en inhalige vrouw, achterdochtig en jaloers; ± 50 jaar.

TONIA: een feeks, een echte Xantippe, al kan zij zich soms wel eens heel anders voordoen. Uiteindelijk blijkt zelfs dat zij toch ook nog wel tot betere gevoelens in staat; ± 48 jaar.

THOMAS: een nogal controversiële figuur; lijkt erg sullig en dom is dat toch bepaald niet. Is „in voor leut en gein“, wordt hierin tegengewerkt door z'n Tonia, voor wie hij helaas té bang is. Toch een beste kerel! Leeftijd ± 50 jaar.

ANKIE: gewoon een lief kind, 22 jaar; ijverig, aanhankelijk en trouw.

LEX: hartstikke fijne knul, 26 jaar; weesjongen; vlot, ijverig, dood-eerlijk; zoekt als compensatie voor z'n nogal liefdeloze, moeilijke jeugd, een beetje warmte en genegenheid.

GIJS: „bon-vivant“, 55 jaar; op zijn manier een charmeur; is dol-verliefd op Wanda, als gevolg waarvan hij zich af en toe aanstelt als 'n schooljongen. Heeft stug, grijs haar met dito snor en „sikje“.

DIRK JAN: nog zo'n „ouwe snoeper“, =E 60 jaar; eerste klas „duitedief“; wat deftiger dan Gijs (denkt hij), wat voornameer (vindt hij), maar net zo verliefd en daardoor vaak net zo dwaas als Gijs. Heeft duidelijk een „kale kop“, al zegt hij zelf „dat z'n haar wat dun begint te warden“!

EERSTE BEDRIJF

EERSTE TAFEREEL

(Als het doek opgaat, is Wanda achter de tapkast bezig een en ander te „beredderen“. Op de tapkast staat een grote vaas met bloemen, waaraan of waarin een felicitatiekaartje. Dan zien we langs het raam in de achterwand Gijs „op een sukkeldrafje“ langs komen, terwijl we hem horen roepen: „Oh nee, Dirk Jan, dat zal je niet glad zitten.“. Van de andere kant van de straatdeur klinken - hollende - voetstappen gehijg, etc. Dan wordt de straatdeur opengerukt en verschijnt Gijs, blazend, hijgend, maar triomfantelijk grijnzend; hij heeft een groot boeket bloemen in de hand. Vlak achter hem komt, eveneens hijgend, blazend en proestend, Dirk Jan op; hij heeft een boeket bloemen, volkomen gelijk aan dat van Gijs, maar houdt het stiekem achter z'n rug).

GIJS *(trionfantelijk en enigszins „mekkerend“ lachend)*: Hèhèhèhè... dat had je gedróómd man, dat jij Gijs Overdevest te vlug af zou wezen! Nee... ik zal de eerste wezen die onze charmante gastvrouw, onze lieve Wanda mag feliciteren. *(naar Wanda)* Wanda... hartelijk, héél hartelijk gefeliciteerd met je verjaardag... en dat je nog maar vele, vele jaren alle vrouwen uit ons mooie stadje jaloers mag maken door je stralende schoonheid! *(heeft ondertussen haar hand gepakt en drukt daar nu een paar smakzoerzen op)* Mag ik je als kleine blijk van mijn grote genegenheid dit armzalige boeketje bloemen aanbieden... *(doet dit, Wanda pakt het lachend aan)*

WANDA: Nou nou nou... dat was toch helemaal niet nodig geweest, meneer Overdevest. Maar ik vind 't toch hartstikke aardig van u, hoor... hartelijk bedankt.

GIJS *(kijkt naar Dirk Jan, ziet hem ogenschijnlijk met lege handen staan, meesmuilt)*: Ach, kijk 'ns, Wanda... er zijn misschien wel - vaste klanten, stamgasten van „De Thuishaven“, die van mening zijn, dat 'n simpele felicitatie alléén al voldoende is voor de jarige kasteleinsvrouw... Maar IK denk daar anders over, weet je, .. ik ben niet zo krenterig!

DIRK JAN *(duwt hem beetje opzij)*: Blijf daar nou niet staan zwetsen, ouwe opschepper... nou ben ik aan de beurt. *(vat dé hand van Wanda, „zwengelt“ af en toe met adie hand ter onderstreping van zijn woorden)* Wanda... lieve jarige Wanda... uit het diepst van m'n hart wens ik je véél geluk met je verjaardag! En ik hoop, dat we nog vele, vele jaren van je schoonheid, je charmante liefalligheid, je

opgewektheid en je goeie zorgen zullen mogen genieten! (*geeft haar, naar hij denkt, een vurige handkus, het lijkt echter meer of hij aan een kippepootje kluift!*) En mijn boeket bloemen is dan misschien wel net zo armzalig als dat van onze vriend Gijs Overdevest, maar mijn genegenheid is beslist oneindig veel groter en dieper! (*Overhandigt gnuivend boeket aan Wanda, met pesterige mimiek naar de teleurgesteld brommende Gijs*)

WANDA: Tjonge, jonge, jullie verwenen me wel zeg! Hartstikke bedankt, meneer van Gameren! Ik vind 't bijzonder aardig van u. De heren drinken zeker wel 'n borreltje van 't huis, ter gelegenheid van mijn verjaardag?

GIJS: Dat mogen we natuurlijk niet afslaan, wat jij, Dirk Jan?

DIRK JAN: Vanzelfsprekend niet. (*de heren nemen plaats aan wat kennelijk hun „stamtafeltje” is, een beetje op de voorgrond*)

WANDA (*schenkt 2 glaasjes jenever en 1 glas sherry in*): Ik vind trouwens wel, dat jullie veel te veel deining maken over mijn verjaardag. Zo bijzonder is 't toch niet, dat 'n vrouw op mijn leeftijd weer. 'n jaar ouder geworden is.

DIRK JAN: Moet je dat horen, Gijs. Ze praat net over leeftijd, alsof 't al 'n ouwere vrouw is. Haha...

GIJS: Ja... en ik wed, dat ze amper dertig is. Misschien net vandaag geworden!

WANDA (*lacht parelend*): Hahaha... nou bent u toch wel goed abuis, meneer Overdevest. Als u nou 's 52 weken met zes vermenigvuldigt en u telt de uitkomst ervan bij wat u net zei, dan bent u er!

DIRK JAN: Nee, dat geloof ik niet. Dan zou je zesendertig zijn!

GIJS: Dat bestaat niet! Sjaac Koeman is geen Eskimo!

WANDA (*is inmiddels met de glazen naar het tafeltje gegaan, gaat tussen de beide heren inzitten, die direkt zo dicht mogelijk naar haar toeschuiven!*): Hoezo 'n Eskimo?

GIJS: Nou, de Eskimovrouwtjes blijven hun leven lang jong en mooi omdat 'n Eskimo z'n vrouw altijd in de ijskast bewaart! (*lacht mekkerend*) Hèhèhèhèhè... Nou, proost Wanda, op je lange, gelukkige leven! (*heft glas*)

DIRK JAN: Ja, gezondheid! (*doet insgelijks. Ze stoten aan en drinken*) Waar is je man eigenlijk? Je wil me toch zeker niet gaan vertellen, dat-ie op jouw verjaardag nog is gaan vissen!

WANDA: Nee... neenee, hij is eh... hij moest nog even 'n boodschap gaan doen. 't Scheen nogal belangrijk te wezen, maar wat 't nou precies is, weet ik niet. Hij deed nogal geheimzinnig.

GIJS: Ik vind, dat-ie de laatste tijd toch nogal... (*wordt onderbroken door de komst van Ankie, die via de straatdeur opkomt, met een flinke tas*)

vol boodschappen in de ene en wat prentbriefkaarten, brieven etc. in de andere hand)

ANKIE: Zo... daar ben ik dan eindelijk. Goeie morgen, heren. *(Gijs en Dirk Jan beantwoorden de groet)* 't Heeft wel lang geduurd, maar 't was ontzettend druk in de supermarkt. En ik heb gelijk de post meegebracht, mevrouw. Ik kon de postbode net nog aan z'n jas trekken voor hij aan z'n wijk begon. Alstublieft. *(overhandigt Wanda de post)*.

WANDA: Dank je. Heb je alles wat ik opgeschreven had?

ANKIE: Ja, alles. Alleen die goedkope blikjes krab, die waren er niet meer. Toen heb ik 2 blikjes van f 5,60 moeten nemen.

WANDA: Nou... 't is wel verschrikkelijk duur, maar nou ja, 't is feest zullen we maar denken.

GIJS: Minmm... *(likt zich de lippen)* Krab! Dat klinkt verrukkelijk... hè... Dirk Jan?

DIRK JAN: Nou! Ik zou tenminste best uitgenodigd willen worden voor 't verjaarsdineetje.

WANDA *(lachend)*: Dat begrijp ik best. Maar dat kan toch echt niet. Misschien 'n ander keertje dan. Eh... Ankie, berg alles maar op en zet dan even die twee prachtige boeketten *(wijst op tapkast waar zij de bloemen had neergelegd)* in het water.

ANKIE: Goed, mevrouw. *(pakt de boeketten)* Zeker een presentje van de beide heren. *(betekenisvol)* Ja ja...! *(af keuken, met bloemen en boodschappen)*

WANDA: Nog één borreltje, heren?

DIRK JAN: Wel ja... op één been kun je niet lopen. *(Wanda schenkt de twee jeneverglasjes nog eens vol, zelf neemt ze niets meer.)*

GIJS: Om op je man terug te komen... ik vind, dat-ie de laatste tijd toch 'n beetje vreemd doet... zo... zo verstrooid... net of-t-ie met z'n gedachten heel ergens anders is.

WANDA: Ja... dat is begonnen nadat kapitein Abbing hier geweest is.

DIRK JAN: Kapitein Abbing... dat is toch Sjaac z'n ouwe kapitein waar-die jaren als kok bij gevaren heeft...?

WANDA: Precies. En die heeft weer 'n schip gekregen, een Engelse vrachtvaarder van 'n rederij in Liverpool. Hij heeft Sjaac z'n kop gekgezeurd om weer bij hem te monsteren als kok.

GIJS: Als ik jou was zou ik 'm rustig laten gaan... 'n paar reisjes... mooie verdienste... en hier draait de zaak heus wel door.

DIRK JAN: Als de zee roept hou je hem toch niet tegen.

WANDA: En ik zeker helemaal alleen hier achter blijven?!

GIJS: Helemaal alleen? Wij zijn er toch ook nog!

DIRK JAN: Ik ben te allen tijde bereid, lieve Wanda, om je in je

eenzaamheid naar best vermogen te troosten.

GIJS (*lacht smalend*): Haha! Moet je zo'n ouwe geit nou toch 's horen! Hij is bereid, om je in je eenzaamheid te troosten! Hoor je dat, Wanda?

WANDA (*lachend*): Nou, ik moet zeggen... 't is wèl de soort troost waar ik bepaald nièt op zit te wachten!

GIJS (*lacht mekkerend*): Hèhèhèhèhè... goed gezegd! Heel goed! Nee, Dirk Jan, dan heb ik héél wat betere papieren! Ik ben tenslotte heel wat jaartjes jonger en bovendien 'n man van de wereld, die precies weet, hoe je eenzame vrouwtjes moet troosten.

DIRK JAN: Tjonge jonge... (*smalend*) heel wat jaartjes jonger! Man, schei asjeblijft uit! Ik ben volgens jou wel 'n ouwe geit, maar dan ben jij toch zeker 'n ouwe bok! Mèt 'n sik! (*imiteert het mekkerige lachje van Gijs*) Hèhèhèhèhè...

GIJS (*kwaad*): Maar ik heb tenminste geen kale kop!

DIRK JAN (*hevig verontwaardigd, in z'n zwak aangetast*): Wie heeft er hier 'n kale kop?! Ik in ieder geval niet! Mijn haar begint alleen maar een beetje dun te worden! En dat is in ieder geval beter dan 'n stekelvarkenskop met haren als roestige spijkers er op!

GIJS (*woedend*): Nou moet je toch even ophou...

WANDA (*sussend, toch beetje lachend*): Kom kom, heren, maak nou geen ruzie! Nog wel op mijn verjaardag! En dan zulke goeie vrienden!

GIJS: Goeie vrienden of niet, ik laat me niet beledigen!

DIRK JAN: En ik evenmin! (*kijkt op klokje*) Kom, ik moet nodig weer naar de zaak. Nog 'n prettige dag verder, Wanda en tot vanavond.

WANDA: Tot vanavond, meneer van Gameren.

GIJS: Ja, tot vanavond, ouwe geit! Hèhèhèhèhèhèhè...

DIRK JAN (*draait zich boos om*): Tot vanavond, ouwe bok! (*imiteert Gijs*) Hèhèhèhèhèhèhè...! (*af via straatdeur*)

GIJS (*grinnikend*): Tjonge ...wat was-t-ie kwaad! (*op*) Ik moet er ook vandoor, Wanda. (*ziet zogenaamd in- eens iets*) Hee... wat is dat? (*treedt beetje dicht bij Wanda*) Wat heb je nou, daar bij je oog?

WANDA: Ik? Ik weet het niet. (*maakt gebaar naar haar oog*)

GIJS (*haastig*): Niet wrijven, dan wrijf je 't in je oog. (*pakt zakdoekje uit borstzak*) Even stilstaan en je ogen dicht doen, Wanda. (*Wanda doet dit, argeloos. Gijs maakt van de gelegenheid gebruik, kust haar stevig op de mond, treedt dan snel terug en gaat naar de straat-. deur, ontwijkt daardoor de oorvijs, die Wanda instinctief „op hem afvuurt”*) Die had je nog van me te goed. Dat had ik me de hele week al voorgenomen. Daaaag! (*snel af via straatdeur, we zien hem langs het raam weglopen.*)

WANDA: Allemachtig! Hoe kan ik nou zo stom zijn! (*half lachend*) Zo'n

ouwe, slimme bok! *(Ankie vanuit de keuken met de twee boeketten in mooie vazen op. Zet die op de tapkast)*

ANKIE: Zal ik de felicitatiekaartjes er aan laten zitten, mevrouw?

WANDA: Welja, waarom niet, Ankie?

ANKIE: Nou, misschien zal meneer 't niet zo leuk vinden.

WANDA: Ach kom, er steekt toch immers geen kwaad achter.

ANKIE: Nou ik vertrouw die twee ouwe snoepers anders voor geen cent. De een is nog gekker dan de ander!

WANDA *(luchtig)*: Foei foei, Ankie! Ze behoren tot onze allerbeste klanten en bovendien tot de upper-ten van de stad... voorzitter en secretaris van de middenstandsvereniging, gemeenteraadslid... echt wat je noemt notabélen *(zegt het met opzet verkeerd)*. Let dus 'n beetje op je woorden hè!

ANKIE: Poe... 't mocht wat! Ik vind 't toch maar 'n paar ouwe geiten.

WANDA *(schiet in de lach)*: Nee... de een is 'n ouwe geit en de ander 'n ouwe bok. Dat hebben ze net zelf gezegd.

ANKIE: Nou, voor mijn part. *(naar keuken)* Ik ga verder met m'n boodschappen. *(af, keuken. We zien Sjaac langs het raam komen)*

WANDA *(lachend)*: Die Ankie. *(Sjaac op via straatdeur)* Aah... ben ja daar. Is 't gelukt?

SJAAC: Nou... en hoe! *(dicht bij haar)* 't Ging om jouw verjaardagscadeau. Bijna had die slome van Nispen de boel in de war gestuurd maar gelukkig was 't nog net op tijd. *(overhandigt haar klein pakje)* Asjeblijft... 't cadeautje van je man.

WANDA: Goh... moest je daarom zo geheimzinnig... *(zenuwachtig het pakje openmakend)* Ik had eigenlijk helemaal niet op 'n cadeau gerekend... we moeten toch elke cent opsparen voor de rente en aflossing voor je dierbare fami... *(heeft het doosje nu open, stopt verbijsterd; haalt een mooi gouden horloge tevoorschijn)* O... ooh... Sjaac... 'n horloge... 'n gouden horloge met 'n gouden bandje. Maar lieve, lieve jongen... dat is toch veel te veel... zo'n kostbaar cadeau... wa...waar haal je in vredesnaam 't geld voor zo'n waanzinnig duur cadeau vandaan?!

SJAAC *(beetje bitter lachend)*: Dat is voor jou 'n vraag en voor mij 'n weet! Vind je 't mooi?

WANDA *(ze is eigenlijk volkomen overrompeld, meer nog door dit overduidelijke bewijs van genegenheid dan door de materiële waarde van het cadeau; beetje ademloos)*: Mooi... ik... oh jongen... ik... ik ben er helemaal ondersteboven van. *(omhelst en kust hem)* Bedankt Sjaac, vreselijk bedankt!

SJAAC: Ik ben blij dat je 't mooi vindt! 't Is 'n kleine beloning voor alles wat jij voor mij gedaan hebt. Zonder jou zou ik nou nog 'n eenzame

scheepskok zijn, zwalkend op zee, van de ene smerige haven naar de ander, met als enig vertier de twijfelachtige genoegens van de havenkroegen, waar je héél duur moet betalen voor 'n beetje gezelligheid, 'n beetje warmte. En nou heb ik jou, m'n vrouw... (*kijkt om zich heen*) nou heb ik m'n eigen „Thuishaven“. Dank zij jou, Wanda!

WANDA (*dicht bij hem*): Ben je gelukkig!

SJAAC: Heel erg gelukkig! Jij ook?

WANDA: Ja... oh ja! En nou helemaal! (*duidt op horloge*) Nou weet ik zeker, dat je echt van me houdt! Al begrijp ik nog steeds niet hoe je aan 't geld gekomen bent voor zo'n kostbaar horloge.

SJAAC: Oh... laat dat nou maar. Misschien vertel ik je dat nog wel 'ns. Maar nou wat anders. Zijn alle ingrediënten er voor 't verplichte verjaarsdinertje met de familie?

WANDA: Ja hoor. Ankie is bezig, alle boodschappen uit te pakken.

SJAAC: Mooi. Dan zal ik me maar 's terugtrekken in de keuken, om een feestelijke maaltijd klaar te maken. 't Meeste ervan zal m'n dierbare familie wel opvreten, maar je moet...

WANDA: Sjaac! Foei! Zulke ruwe praat ben ik van jou niet gewend!

SJAAC: Ach, 't is toch zeker zo. Ze kunnen jouw bloed wel drinken, maar toch komen ze straks allemaal opdraven... misschien met 'n paar trutcadeautjes... zogenaamd voor jouw verjaardag, maar in werkelijkheid om de boel nog weer 's grondig te inspecteren en vooral... om 's lekker voor niks te vreten! Bah! (*gaat naar keukendeur*)

WANDA: Ach lieverd... wees nou niet zo obstinaat. Laten we proberen 't zo gezellig mogelijk te maken, hè.

SJAAC: Gezellig... met dat stelletje! Nou ja, we zullen wel zien. (*af, keuken*)

WANDA (*gaat de post „doornemen“, lacht een beetje in zichzelf, zegt zo af en toe: „Oh... hee, van Riek“, „ach wat leuk...“, „chut, Corrie en Wim, tjee... dat die er ook nog aan gedacht hebben“, etc. etc. Dan heeft zij tenslotte een officiële, blauwe enveloppe te pakken. Verbaasd opent zij die, bekijkt de inhoud, schrikt hevig, leest nog even verder, rent dan naar de keukendeur, opent die en roept*): Sjaac! Sjaac!! Kom 's gauw hier!... Sjaac!! Hoor je me niet?! Kom nou toch man!!

ANKIE (*gehaast op uit de keuken*): Meneer kan pas over 'n paar minuten komen. Hij is net bezig met de kalfsniertjes en die moeten...

WANDA (*heeft „de brief“ snel achter haar rug verborgen*): Maar hij móet onmiddell... Eh... Ankie... eh... Kom jij 's even hier.

ANKIE (*bevreemd naderbij komend*): Wat is er, mevrouw? Voelt u zich niet goed? U ziet er zo...

WANDA: Oh nee, er is niks, Ankie. Eh... luister... dek in de kamer hiernaast de grote tafel... eh... voor zes personen.

ANKIE: Voor zes personen... goed mevrouw.

WANDA: Je vindt alles in de kast... diepe borden, platte borden, kleine bordjes, compoteschaaltjes voor de sla, messen, vorken, lepels, enfin, de...

ANKIE *(naar de deur „Privé“)*: Oh mevrouw, dat vind ik allemaal wel.

WANDA *(achter haar aan lopend)*: En doe alles maar op je dooie gemak maar doe 't wel netjes, hè!

ANKIE: 't Komt in orde, mevrouw. *(af, Wanda sluit de deur achter haar, gaat dan naar de keukendeur, die zij opent)*

WANDA *(roept)*: Sjaac! Kom nou toch!

ANKIE *(komt terug)*: Mevrouw, moet ik ook wijnglazen neerzetten?

WANDA *(nervus)*: Wijnglazen? Oh... eh... ja, da's goed. *(Ankie weer af)* Sjaac!! Waar blijf je nou toch?!

ANKIE *(weer terug)*: Voor rooie of voor witte wijn of alle twee?

WANDA *(steeds nerveuzer)*: Hè? Oh... voor mijn part, Ankie.. .. voor alle twee!

ANKIE: Goed mevrouw *(weer af)*

WANDA *(wanhopig)*: Sjaac! Waarom kom je nou niet?!

ANKIE *(weer op)*: Weet u wat, mevrouw? Ik zet die twee boeketten van die ouwe geiten op tafel. Dat maakt 't een beetje feestelijk. *(heeft ondertussen de 2 vazen met bloemen van de tapkast gepakt, verdwijnt hiermee in de Privé-kamer)*.

WANDA *(van lieverlee dolgedraaid)*: Je gaat je gang maar. Voor mijn part ga je zelf boven op de tafel zitten! Maar laat me nou in vredesnaam met rust! *(is naar deur „Privé“ gegaan, doet die op slot. Sjaac op vanuit keuken, met witte koksjas en koksmuts)*

SJAAC: Wat is er nou eigenlijk aan de hand? Je gaat tekeer of er brand is. Heeft Ankie niet gezegd, dat ik...

WANDA: Oh... Sjaac... Kijk 's wat ik hier heb. Lees! *(geeft hem de „brief“)* Dat zat bij de felicitatiekaarten en zo. Dat kan toch nooit... ik bedoel, dat is toch zeker 'n vergissing? *(legt de blauwe enveloppe op de tapkast)*

SJAAC *(heeft intussen de onheilstijding bestudeerd; traag)* Nee... dat is geen vergissing... 't is helaas de harde waarheid... tien oktober... dat... dat is vandaag over 'n week. *(kijkt haar aan, zucht diep)*

WANDA: Dus je... je moet echt naar de gevangenis? Je moet gaan zitten?!

SJAAC: Ja... drie maanden! In Scheveningen!

WANDA: Maar waarom in vredesnaam? Wat heb je dan uitgespookt?

SJAAC: Ze hebben 'n paar vaten witte jenever bij me gevonden.

WANDA: Wi... witte jenever? En je haalde de jenever altijd bij van Gerven in Baveldonk!

SJAAC (*grinnikt flauwtjes*): Ja, dat zei ik tegen jou. Maar ik heb ze ook 'n paar keer bij 'n klandestiene stokerij gekocht... ik had 't adres van 'n bevriende kastelein in Baveldonk gekregen. Jij gaf me uit de kas 't geld dat ik anders bij van Gerven moest betalen... 't verschil in prijs hield ik in m'n zak, dat spaarde ik op en daar heb ik dat horloge voor jou van gekocht. Gelukkig hebben ze maar twee vaatjes hier gevonden en ze konden niet bewijzen, dat ik al eerder dat spul had gekocht.

WANDA: Maar hoe komt het dan, dat ik daar niks van weet? Wanneer zijn ze dan hier geweest?

SJAAC: Dat was toen jij 'n paar dagen naar je vriendin in Gouda geweest bent. Ik heb 't toen niet willen vertellen... ik dacht... misschien loopt alles nog met 'n sisser af.

WANDA: Nou... mooie sisser! Drie maanden brommen... drie maanden in de nor! En wanneer is die rechtszaak dan geweest. Je bent toch zeker voorgeweest?

SJAAC: Ja... dat was toen jij voor je blindedarm in 't ziekenhuis lag.

WANDA: Oh... toen! Ma... maar Sjaac, waarom hebben ze je dan zo'n zware straf gegeven? Drie maanden gevangenisstraf... voor twee vaatjes witte jenever... dat is anderhalve maand per vaatje! Is dat niet 'n beetje erg veel? Had je geen goeie advocaat?

SJAAC: Ik had helemaal geen advocaat. Dat vond ik zonde van de centen. En ik had echt gedacht, dat 't allemaal wel mee zou vallen. Maar eerlijk gezegd heb ik 't geloof ik zelf wel 'n beetje verpest.

WANDA: Hoezo?

SJAAC: Nou, die rechter begon tegen me uit te varen... of ik wel goed besepte, dat ik door zulke schandelijke praktijken de Staat der Nederlanden oplichtte, dat ik de gemeenschap bestolen had door de belasting te ontduiken. Nou... en toen zei ik, dat de Staat der Nederlanden zelf 'n slecht voorbeeld gaf door ons uit te knippen met belachelijk hoge belastingen om daarmee dure ministers en dure kamerleden en dure ambtenaren en dure overheidspersonen te betalen die geen klap uitvoeren en dat al die dure knapen feitelijk ons bestelen. Nou ja, dat was natuurlijk tegen 't zere been, dat begrijp je.

WANDA: Allicht. 't Was ook vreselijk stom van je om dat te zeggen.

SJAAC: Nou ja... 't is toch de waarheid. Ik had toch gelijk!

WANDA: Daar schiet je niks mee op. Nou mag je drie maanden naar de nor! Als je 't goed beschouwt moet je nou drie maanden gaan zitten, alleen omdat je voor mij 'n duur verjaarscadeau wilde kopen. Arme lieverd! Ik ben in ieder geval blij, dat je niet iets ergs gedaan

hebt... niet echt erg tenminste. Maar toch moeten we er iets op verzinnen, dat niémand er achter komt...

SJAAC: Nee... nee, niemand mag 't weten. M'n familie zeker niet!

WANDA: Nee, stel je voor! En de klanten ook niet! Anders heet je in tijd van ja en nee niet meer Sjaac Koeman maar Sjaac de Norman!

SJAAC (*schiet zijns ondanks in de lach*): Sjaac de Norman! Die Wanda! Ik ben blij, dat je 't zo goed opneemt, schat! Maar we moeten wel 'n waterdicht smoesje verzinnen...

WANDA: Oh, we vinden wel iets. Voorlopig zeggen we nog n...Héé, wacht 's even... ik heb 'n idee! Gijs Overdevest en Dirk Jan van Gameren hebben me op 'n idee gebracht! Dat is 't! We zeggen gewoon, dat je weer naar zee gaat, dat je drie maanden gaat varen bij je ouwe kapitein, bij kapitein Abbing!

SJAAC (*z'n gezicht klaart op*): Dat is inderdaad 'n reuze idee! Kapitein Abbing heeft me bijna op z'n knieën gesmeekt, om weer scheepskok bij 'm te worden. Wanda, dat is 't! (*z'n gezicht betreft weer*) Hoewel... Van de andere kant... zullen de mensen 't wel geloven, dat ik nou ineens weer ...?

WANDA (*beslist*): Sjaac, 't is 't enige wat we met goed fatsoen kunnen zeggen. En al zullen sommige mensen 't misschien 'n beetje vreemd vinden, 't is in ieder geval 'n afdoende verklaring voor je afwezigheid.

SJAAC (*aarzelend*): Ja maar... m'n dierbare familieleden? Hoe zullen die 't opnemen?

WANDA: Oh, dat zien we wel. Ga jij nou voorlopig maar door met 't feestdiner. Als ze verzadigd zijn. van 't vele lekkere eten wat jij hebt klaargemaakt, zullen we 't ze vertellen. We kunnen altijd nog zeggen, dat je 't noodgedwongen doet om de centen, omdat we anders geen kans zien op tijd de aflossing en de woekerrente, die zij rekenen, te betalen.

SJAAC: Wanda, je bent 'n schat... je bent 'n vrouw uit duizend! (*kust haar*) Ik ga verder met kokkerellen.

WANDA: Ik ga met je mee om je te helpen. De familie is er toch nog niet. (*samen af in de keuken. Na even zien we achtereenvolgens Agaath, Tonia, Frederik en Thomas voorbij het raam lopen en vervolgens in deze volgorde via de straatdeur opkomen. Agaath en Tonia hebben beide een uiterst klein en armzalig boeketje bijna verlepte bloemen bij zich, Agaath bovendien nog een klein pakketje. Ze doen hun mantels en jassen uit en zetten hun hoeden af, hangen e.e.a. aan de kapstok en gaan vervolgens zitten.*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto